ΜΙΑ ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Η ΠΕΘΕΡΑ ΣΤΟ ΕΔΩΛΙΟ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ

(Κρίσεις, ἐπικρίσεις, σκέψεις, γνῶμες, ἀφορισμοὶ καὶ... ἀναθεματισμοὶ)

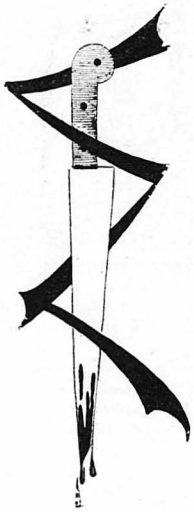

ΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ καὶ σήμερα τὴν ἔρευνά μας σχετικὰ μὲ τὴν πεθερὰ καὶ τὴ δρᾶσι της μέσα στὴν οἰκογένεια καὶ τὴν κοινωνία. Εἶνε ἄγγελος ἢ διάβολος ἡ πεθερά, ἢ καὶ... τὰ δυὸ μαζύ;

Ἡ φοβερὰ καὶ τρομερὰ Ἄρτεμις Κάστρου εἶνε ἄραγε ὁ ἀντιπροσωπευτικὸς τύπος τῆς πεθερᾶς;

Τί γνώμην ἔχουν γι' αὐτὴν οἱ Ἀθηναῖοι λόγιοι, πολιτευταί, καλλιτέχναι, ἐπιστήμονες κλπ. κλπ.;

Ὁ πολιτευτὴς Ἀρκαδίας κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΒΟΖΙΚΗΣ, στὸν ὁποῖο πρῶτον ἀπηυθύνθημεν, εἶνε σχετικῶς πολὺ-πολὺ ἐπιφυλακτικός. Καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος:

«Κωλύομαι, λέγει, νὰ σᾶς ἀπαντήσω, διότι εἶμαι καὶ ἐγὼ... πεθερός!...».

* * *

Ὁ διακεκριμένος λογογράφος καὶ διευθυντὴς τῆς Πινακοθήκης κ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ, ἀπαντᾶ:

«Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ μιλήσω ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς πεθερᾶς, γιατὶ δὲν ἔχω. Πάντως ὅμως ἀκούω νὰ τὶς ἀποκαλοῦν «κακὲς πεθερές». Καὶ φαντάζομαι ὅτι δὲν θἄχη ἄδικο ὁ λαὸς στὶς κρίσεις του».

* * *

Ὁ ἱστοριοδίφης καὶ ἀκαδημαϊκὸς κ. ΔΗΜ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ μᾶς λέγει:

«Ἀντὶ ν' ἀπαντήσω στὸ ἐρώτημά σας, θὰ σᾶς διηγηθῶ γιὰ τὴν πεθερὰ τὰ ἑξῆς ἀνέκδοτα:

» Κάποτε τὸ καλοκαῖρι κοιμόντουσαν στρωματσάδα σὲ δυὸ παρακείμενα δωμάτια δυὸ ἀντρόγυνα. Στὸ ἕνα δωμάτιο ὁ γυιὸς τῆς γρηᾶς μὲ τὴ γυναῖκα του καὶ στὸ ἄλλο ἡ κόρη της μὲ τὸν ἄντρα της. Πέρασε λοιπὸν τὰ ξημερώματα ἡ γρηὰ ἀπ' τὸ πρῶτο δωμάτιο καὶ εἶπε:

» — Εὐλογημένοι, μ' αὐτὴ τὴ ζέστη κοιμόσαστε ἀγκαλιασμένοι!...

» Ἔπειτα πέρασε κι' ἀπ' τὸ ἄλλο δωμάτιο καὶ εἶπε:

» — Ψυχροῦλα κάνει, παιδιά μου! Δὲν ἀγκαλιαζόσαστε;...

» Ἄλλοτε πάλι ἕνας νέος Ἀθηναῖος εἶχε πεθερὰ καὶ μητρυιὰ καὶ τὶς ἔπιασε ἄξαφνα πανούκλα καὶ τὶς δυό. Τὶς εἶχαν λοιπὸν ἀπομονώσει καὶ δὲν ἐπέτρεπαν τὴν εἴσοδο σὲ κανένα.

» Ὁ νέος ὅμως πήδησε ἀπ' τὸ παράθυρο γιὰ νὰ τοὺς πάῃ φαῖ καὶ νερό, ἀψηφῶντας ἔτσι τὸν κίνδυνο μπρὸς στὴν ἀγάπη ποὺ εἶχε γι' αὐτές...

» Ἀπ' αὐτὰ τὰ δυὸ ἀνέκδοτα σᾶς ἀφίνω νὰ βγάλετε μόνοι σας συμπεράσματα».

* * *

Ὁ τέως Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ μᾶς λέγει:

«Ἔχουμε δύο εἰδῶν πεθερές. Τὴν πεθερὰ τῆς γυναίκας, ποὺ εἶνε πάντα ἐχθρικώτερη, γιατὶ σπανίως κερδίζει τὸν γυιό της μὲ τὸ μέρος της, καὶ τὴν πεθερὰ τοῦ ἀνδρός, ποὺ εἶνε πάντοτε καλύτερη, γιατὶ εὔκολα κερδίζει μὲ τὸ μέρος της τὴ θυγατέρα της.

» Πάντως θὰ μποροῦσαν τὰ ἀντρόγυνα νὰ ζήσουν εὐτυχισμένα καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ καθόλου πεθερὰ στὸ σπίτι, οὔτε ἡ πρώτη, οὔτε ἡ δεύτερη».

* * *

Ὁ θεατρικὸς συγγραφεὺς κι' ἐκλεκτὸς συνεργάτης μας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ, ἀπάντησε ὡς ἑξῆς στὸ ἐρώτημα τοῦ «Μπουκέτου»:

«Δὲν νομίζω, ἐπειδὴ εὑρέθη ἕνα ἀνθρωπόμορφον τέρας, ἡ ἀπαισία Κάστρου, νὰ κατατεμαχίσῃ τὸν γαμπρό της, ὅτι πρέπει νὰ στείλωμε στὸ διάβολο ὅλες τὶς πεθερὲς ἐν γένει. Τὸ τέρας αὐτὸ ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν, κυρίως διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἡ πεθερὲς ἀγαποῦν ἐξαιρετικὰ τοὺς γαμπρούς των.

Ἡ πεθερὲς ἐδῶ στὸν τόπο μας δὲν χωνεύουν τὶς νύφες των, ἀλλὰ τοὺς γαμπρούς των τοὺς λατρεύουν. Ἐγὼ τοὐλάχιστον ἐγνώρισα οὐκ ὀλίγες πεθερὲς ποὺ ἐθυσιάσθησαν διὰ τοὺς γαμπρούς των, ἀλλὰ καὶ ἄλλες τόσες ποὺ ἐθυσίασαν τὶς νύφες των».

* * *

Ὁ σεβαστὸς λογογράφος κ. ΜΠΑΜΠΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ μᾶς ἀπαντᾶ:

«Στὸν τόπο μας ἡ πεθερά, κατὰ γενικὸν κανόνα, δὲν μαλώνει μὲ τὸν γαμπρό της. Μὲ τὴ νύφη της τρώγεται, γιὰ λόγους διευθύνσεως τοῦ νοικοκυριοῦ.

» Κι' ἂν συνηθίσαμε νὰ κακολογοῦμε τὶς πεθερές, αὐτὸ ὀφείλεται σὲ ξενικὴ ἐπίδρασι, γιατὶ μόνο στὴ Δύσι βλέπει κανεὶς τὶς πεθερὲς νὰ μὴ χωνεύουν τοὺς γαμπρούς τους».

* * *

Ὁ γνωστὸς καλλιτέχνης καὶ πρόεδρος τοῦ Σωματείου Ἠθοποιῶν κ. ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΛΕΠΕΝΙΩΤΗΣ, μᾶς λέγει:

«Ἡ πεθερές; Ἂν κρίνω ἀπὸ τὴ δική μου, εἶνε ἡ θαυμασιώτερες γυναῖκες τοῦ κόσμου».

* * *

Ὁ ἐκλεκτὸς διηγηματογράφος κ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΒΟΥΤΥΡΑΣ ἀπάντησε στὸ ἐρώτημά μας ὡς ἑξῆς:

«Δὲν ἔχω τίποτε μὲ τὴ δική μου πεθερά, ξέρω ὅμως τοῦτο: Ὅτι μόνον μὲ τὶς νύφες τους τρώγονται ἡ πεθερές, γιατὶ φαντάζονται ὅτι δὲν ἦσαν κατάλληλες γιὰ τὸν γυιόκα τους, ποὺ ἔπρεπε νὰ πάρῃ — κατὰ τὴ γνώμη τους — τὴ βασιλοπούλα τοῦ παραμυθιοῦ. Ἂν μάλιστα ὁ γάμος ἔχει γίνει ἀπὸ ἔρωτα, τότε εἶνε ποὺ ψήνουν τῆς νύφης τὸ ψάρι στὰ χείλη.

» Εἰδικῶς γιὰ τὴν Κάστρου, ἔχω σχηματίσει τὴ γνώμη ἀπὸ πολλὲς ἐνδείξεις, ὅτι τὰ ἐλατήρια ποὺ τὴν ἔσπρωξαν στὸ φόνο, ἦσαν ἄλλα. Δὲν σκότωσε δηλαδὴ ἡ πεθερὰ τὸν γαμπρό της. Σκότωσε ἡ γυναῖκα τὸν ἄνδρα, τὸν ὁποῖο ποθοῦσε καὶ ὁ ὁποῖος τὴν περιφρονοῦσε».

* * *

Ἡ ποιήτρια κ. ΘΕΩΝΗ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Μυρτιώτισσα), ἀπαντᾶ μ' ἕνα πεντάστιχο στὸ ἐρώτημα τοῦ «Μπουκέτου»:

Γινόσουν πεθερά, σ' ἔπαιρνε ἡ μπόρα,
Κι' ἄγια νὰ ἤσουν, σ' ἔλεγαν κακιά.
Ἔτσι ἤτανε τὰ πράγματα ὡς τὴν ὥρα
Ποὺ ἔδρασε ἡ Κάστρου· δὲν μοῦ λέτε τώρα
Ποιὰ θὰ γλυτώσῃ ἀπ' τὴν κακογλωσσιά;

* * *

Ὁ διακεκριμένος καλλιτέχνης κ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΒΕΑΚΗΣ μᾶς ἔστειλε τὴν ἑξῆς ἀπάντησι:

«Παρομοιάζω τὴν πεθερὰ μὲ ζῶον κατοικίδιον καὶ συγκεκριμένα μὲ τὴ γάτα. Εἶνε εὐχάριστη, καλὴ καὶ χρήσιμη ἀκόμα γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ σπιτιοῦ μας, ἐφόσον δὲν τῆς δημιουργοῦμε ἀδιέξοδο. Ἀλλοίμονό μας ὅμως ἂν τὴ βάλωμε στὰ στενά. Ὁ Θεὸς τότε νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τὰ νύχια της!... Ἔχω πεθερὰ καὶ ὁμολογῶ πὼς ποτὲ δὲν εἶδα τὰ νύχια της. Φαντάζομαι ὅμως ὅτι αὐτὸ ὀφείλεται περισσότερο σὲ μένα παρὰ σ' αὐτήν».

* * *

Ὁ ποιητὴς κ. ΗΛΙΑΣ ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗΣ, μᾶς λέγει:

«Ἀπὸ ὅσα σὲ παληότερα χρόνια μοῦ ἔκαμαν μεγάλη, πολὺ μεγάλη ἐντύπωσι, εἶνε καὶ τοῦτο, ποὺ τὸ εἶχα διαβάσει σὲ κάποια ἐφημερίδα:

«Δὲν ἑορτάζει σήμερον ὁ κ. Γ. Τ. ἕνεκα τῆς ἀσθενείας τῆς ἀγαπητῆς του πενθερᾶς».

» Τὴν ἀγαποῦσε πραγματικά, ἢ τὴν ἐκολάκευε γιὰ τὴν κληρονομιά;».

* * *

Ἡ ἐκλεκτὴ καλλιτέχνις κ. ΑΛΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ (Μουσούρη), μᾶς λέγει:

«Ὁ καθένας βέβαια κρίνει ἐκ πείρας τὶς πεθερές. Ἐγὼ ὅμως, ἐπειδὴ δὲν ἔχω πεθερά, δὲν μπορῶ νὰ πῶ τίποτα. Νομίζω ὡστόσο πὼς ὅλα ὅσα λέγονται γι' αὐτὲς εἶνε παραμύθια. Κι' αὐτὴ ἀκόμα ἡ Κάστρου μοῦ φαίνεται σὰν ἡρωΐδα τρομακτικοῦ μυθιστορήματος».

* * *

Ὁ διαπρεπὴς δικηγόρος καὶ συνήγορος τῆς Κάστρου, Φούλας καὶ Σία κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, ἀπαντᾶ:

«Ἡ πεθερά μου εὐτυχῶς ἦταν καλὴ γυναῖκα καὶ δὲν τὴν ἠσθάνθην οὔτε ἐπὶ καλῷ, οὔτε ἐπὶ κακῷ».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: *Ἄλλες γνῶμες, κρίσεις καὶ... ἐπικρίσεις.*